

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

4

N

Ø

R

R

E

I

NR. 11 - 1968 - 60. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE
UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

MORGENBØN

Himmelske Gud og Fader!

Vi beder om din nåde og godhed over denne dag. Vi ved ikke, hvad den vil bringe os, men vi takker dig for den, fordi vi ved, at heller ikke i dag vil nogen eller noget kunne skille os fra din kærlighed til os. Bevar os, at ringeagt for dig og dine gaver ikke skal gøre os fattige og ensomme og rådløse. Og Herre, er der mennesker, der i dag venter på os, på vor hjælp – på ord, som måske kun *vi* kan sige, så hjælp os, at de ikke skal vente forgæves på os. Giv os, at et genskær af din godhed *mod* os må spejle sig *i* os, og *hvis* det må lykkes, så vis os dertil *den* godhed, at det må være skjult for os selv.

Vi beder dig: Gør vort hjerte rummeligt – også for dem, for hvem det så let *lukker* sig i kulde og egenkærlighed og dømmesyge. Vi bekender, at vi selv ikke har andet at leve af og tro på end *din* kærlighed til os i Jesus Kristus og syndernes forladelse hos ham.

Tak for den søvn og hvile, du tilmålte os i nat. Gav du os et overskud af kræfter, så hjælp os at forvalte dem ret.

Vi overgiver os selv og alle vore kære til dig.

Amen.

Vinterskolen 1968-69

Så er vinterskolen indledt med fuldt hus. Søndag den 3. novbr. modtog vi 35 nye elever, dvs. at vi har ialt 78 elever.

Vi skaffede plads til dette tal ved at tage begge lærerindelejligheder i brug som elevværelser – 3 på hver. Dertil har vi på tørreløftet i den nye fløj fra 1958 indrettet 2 dejlige værelser. Derved nåede vi op på ovennævnte tal.

Fordelingen er som sædvanlig. 1/3 på højskolen og 2/3 på efterskolen, nærmere betegnet 27 på højskolen og 51 i efterskolen.

Her vil vi igen gerne takke alle, der medvirkede til resultatet. En elev er en god gave til en skole.
T/bs. M.

Siden sidst

Udadtil i verden er der sket så meget. Ny præsident i USA. Ny flyvetur omkring jorden af bemandede rumskibe fra såvel Øst- som Vestblokken. Uro overalt – mennesker dør i Biafra – og her i Danmark lever vi i bedste velgående.

Efterårsferien blev hektiske dage – travle dage, men de beviste, at vi endnu har håndværkere, der kan komme til tiden og blive færdige til tiden. Vi takker herfor.

Min gamle idé om at udvide spisesalen på privatlejlighedens konto blev til virkelighed. Gamle – undskyld – ældre elever husker nok „Fru Kaags kabinet“ og yngre elever forstander Kristensens „hyggekrog“ eller „fjernsynskrog“. Den er nu lagt til spisesalen, og vi kan nu „prale“ med følgende: „Lys og venlig spisesal med 80 pladser“ – og vor spisestue blev nok mindre, men til gengæld også mere hyggelig – synes vi.

Nu er Finn også blevet færdig nede i den gamle gymnastiksals nederste etage. Der er blevet to dejlige rum til valgfrie timer – maskinskrivning og stoftryk m. m. De tages nu i brug, og dermed er et afsnit af skolens historie endt og et nyt begyndt. Den gamle gymnastiksals mangeartede virksomhed er afløst af nye funktioner, men den tjener stadig skolen.

Jeg glædede mig over tilslutningen til aftenhøjskolen i „Bethesda“. Opfordrer herved alle gamle elever til at slutte op hver onsdag aften, såfremt I bor i hovedstaden eller dens nærmeste opland.

Der er også blevet tid til et par aftener i Hurup med gennemgang af håndboldlovene. Ingen anden havde tid – det har en lærer.

Grønbæk, Markussen og ego var til højskolemøde i Dalum. Pressen har jo omtalt mødet. Vi mener, at samværet er nødvendigt. Til erstatning har „de unge lærere“ været på „Blåkilde“ til „lærernes møde“. Ja, vi har endda haft et bestyrelsesmedlem med til mødet for højskolebestyrelser. Dermed sagt, at vi forsøger *at være med*.

Som gammel landmand glæder det mig, at den ene af vore sortbrogede kvier kom op på 276 kg smør i årsregnskabet og det endda på 10 mdr. Vort gennemsnit blev 230 kg. En gammel elev fra vinteren 1962–63 Peder Vester overtager ansvaret for landbrug, have og hal foreløbig over perioden til 1. april.

Andet steds kan I læse om vinterskolen. Her skal lyde en tak for medarbejderskab.

Alle, der kan, er velkommen til adventskoncert m. m. ved „Carmelkoret“ fra Aarhus søndag den 15. decbr. kl. 19,30. Vi ventner mange. *Tbs. M.*

BIBELN

Alt det, Homær havde at sige, er blevet fortalt på tyve sprog.

Alt, som Shakespeare skrev, er blevet oversat til fyrrer sprog.

Alt det, Tolstoj berettede for verden, har fundet udtryk på tres sprog.

„Bunyans Pilgrims Vandring“ læses i dag på 118 sprog – men Bibelen er nu – helt eller delvis – oversat til mere end 1100 forskellige sprog og dialekter. Den har overlevet alle hadets former. Den har modstået alle verdens lynstråler. Den har triumferet over tyranniets forordninger. Den har overlevet al vantro og alle angreb. Den er livets ord. Bibelen lever. Den er kilden til liv for den, som søger livet. Den er i sig selv et under, blevet til og samlet under Helligåndens inspiration. Dette betyder, at Gud er her!

Er det det hele?

1. vers

det er og det er nok og det er godt nok
og det er godt nok som det er
det er det og det er det hele og det hele
er som det skal være

2. vers

jeg konstaterer
det er det hele

(Hans-Jørgen Nielsen, f. 1941)

Var „det det hele“ vil mange nok sige eller tænke efter at have læst ovenstående digt.

Både ja og nej. Ja til at digtet ikke er lænere. Men nej hvis du blot har læst digtet en enkelt gang og opfattet det som en leg med ord uden dybere mening og indhold.

Overskriften er ikke digtets titel. Hans-Jørgen Nielsen har kaldt digtet „konstateringer“. Jeg har med overskriften blot villet røkke lidt ved én og andens selvsikkerhed, når man så kategorisk afviser moderne digte som meningsløse og intetsigende.

En væsentlig forskel mellem et digt og en novelle er, at digtet er som en kinesisk æske, der først åbenbarer sine hemmeligheder, når den bliver åbnet, mens novellen (eller romanen) i formen er langt mere åben og tilgængelig. Men for at åbne æsken må man kende nøglens gemmested. Overført på digtet vil det sige, at man må vide noget om den forfatter, som har skrevet det.

Hans-Jørgen Nielsen er én af en kreds af unge forfattere, som især efter 1965 er kommet til orde og som altså netop nu er med til at præge dansk litteratur.

Han har i år udgivet en samling digte af egen og ligesindedes produktion. I et efter-

skrift har han gjort rede for sit livssyn, og hvorfor han skriver, som han gør.

Der finder man nøglen til digtet, og derfor skal her citeres enkelte udpluk af denne efterskrift. Jeg citerer: „... det splittede *jeg* og den splittede virkelighed *er* for den unge generation, jeget og virkeligheden, simpelt hen – berøvet alle uholdbare myter“. „... de sidste rester af et hierarkisk (gudsordnet) verdensbillede er bortelimineret“. „... men den tomhed, man mærker i digtet er vel at mærke ikke negativ. Det er ikke en tragisk tomhed. Tomheden er ren“ ... „den unge poesi må være en poesi, som skrives *mellem* folket og ikke for folket“ ... „man betages af, at verden er, som den er, og at det er nok ...“.

Mon ikke disse eksempler er nok? Er du nu ikke i besiddelse af nøglen? Læs digtet igen, og du vil se, at det er mere end en leg med ord. Det er i allerhøjeste grad en bekendelse – trobekendelse, om man vil. Tro på „det hele er som det skal være“ – heri ligger ikke nogen tilkendegivelse af, at „alt er såre godt“. Blot en konstatering. Vi kan intet ændre. Vi *skal* intet ændre. Der er intet budskab at bringe, for alt er tomhed. Men tomheden er ren. Det er en befriende tanke, at vi bare skal være her. Så uforpligtende er livet – det er det hele!

Læst på den måde, mon da ikke også moderne digte har noget at sige til os som kristne. Er det ikke os, som bærer ansvaret for, at unge (forfattere) kan føle *så* sandt, at hele deres tilværelse er en befriende tomhed?

o. g.

Utaknemlighed er altid en slags svaghed. Jeg har aldrig set, at dygtige mennesker var utaknemlige.

Goethe.
(1749–1832).

Foretag dig aldrig noget, som du ikke ville være i stand til at bede om Himlens hjælp til.

Lichtenberg.
(1742–99).

En weekendtur

I ugeblade og aviser læser man ofte om utilfredse danske au-pair piger, der bliver udnyttede af de engelske fruer. Sjældnere hører man om de mange, der har været heldige, og som har haft en indholdsrig og uforglemmelig tid herovre. Undertegnede hører til de sidste, og det er derfor ikke en beklagelse over englænderne og deres huslige stillinger, jeg vil komme med, men bare fortælle om en tur ud i det engelske landskab.

Det var midt i oktober måned, jeg havde fået et par ekstra fridage for at tage til Lake distriktet, en vidunderlig landsdel med søer og bjerge. Jeg tog afsted fredag morgen og kunne fra bussen følge, hvordan det forholdsvis flade landskab skiftede til bakket terræn, og senere tonede bjergene frem i forgrunden. I Keswick skiftede jeg til den lokale bus, en dobbeltdækker, hvor jeg selvfølgelig satte mig på øverste etage for rigtigt at nyde udsigten. Tågedis lå ned omkring bjergene, og medens de mere stedkendte medpassagerer læste deres avis og konduktøren sov, sad jeg med hånden for munden og nynnede de få strofer, jeg huskede af den danske „Tågen letter“ og med øjnene åbne for mest muligt at opleve dette vidunderlige landskab omkring mig. Naturen havde da også brugt alle nuancer af gyldent og brunt, af grønt og endog rødt, for at smykke sig i efterårstiden, og tanken strejfede – kan selv foråret vise noget smukkere!

Første stop var Grasmere, hvor jeg stod af og fandt et sted for natten. De par timer, jeg havde, før mørket faldt, brugte jeg på stierne og bjergskråningerne, hvorfra jeg havde udsigt over den lille landsby, søen med den lille ø og bjergene bagved – bjerge, der giver én lysten til at bestige.

Efter at jeg næste morgen havde nydt den dejlige engelske morgenmad – toast, spejlæg og dansk bacon – begav jeg mig ud på den bjergbestigertur, som jeg sent vil glemme.

Jeg tog afsked med Grasmere kl. 9 og begav mig på vej, efter at jeg på kortet havde afsat et mål for min vandring. Jeg fulgte en smal vej opad, og efter at have gået et stykke tid svingede vejen, og jeg blev mødt af et skilt „Privat“. Tilbage igen. Kl. 9,40 forlod jeg igen Grasmere, fulgte en sti, der langsomt steg højere på bjergsiden for til sidst at føre til toppen. Gang på gang måtte jeg standse, ikke fordi stien var særlig stejl, men på grund af den helt betagende udsigt. Søen med den lille ø lå igen udstrakt under mig, og som jeg kom højere, kunne jeg bagved skimte en anden sø. Landsbyens huse med de mange skorstenspiber syntes små fra højderne.

Jeg havde været forberedt på, at når jeg nåede toppen, skulle jeg begynde nedstigningen på den anden side bjerget, men foran mig bredte der sig en slette med små bakker. Jeg forlod stien. Det var morsommere selv at finde vejen, og her på sletten syntes det ikke vanskeligt. Jeg stolede fuldt på min orienteringssans, og skønt jeg ikke havde noget kompas og solen ikke var fremme, var jeg sikker på, at jeg kendte retningen at gå. Jeg fandt en bæk og fulgte den et godt stykke. Allerede kl. 11,30 kunne jeg skimte en landsby under mig. Nu var der blot nedstigningen og så naturligvis at finde ud af, hvor nøjagtig jeg var havnet. Ved nærmere eftersyn – Grasmere!

Godt sur på mig selv og med jydens stædighed startede jeg igen. Jeg *havde* besluttet at gå over bjergene og komme ud ved en anden by, og jeg ville det. Min orienteringssans måtte stå sin prøve. Jeg startede i modsat retning, gennem sump og over bjergtoppe, kom forbi en sø, hvor andre turister havde gjort holdt for at nyde den skønne natur, jeg fortsatte – måtte ikke spille mere af tiden. Kom til et vandløb og fulgte det, ikke til dalen, men mod dets udspring. Efterhånden som jeg kom højere og fjernere fra dalen, var der kun få andre turister ude. Tågen var kommet nærmere – var blevet

tættere. Der var ikke mere nogen mennesker at se, men kun forbavsede får. Vandløbet havde delt sig i to og var blevet lille. Jeg forlod det og gik tværs over landskabet gennem det lange græs, hvor jeg fulgte fårenes stier. Kunne de gå der, kunne jeg vel også. Jeg ville forsøge at komme på modsatte side af bjerget foran mig – var sikker på, der måtte være en dal. Skyerne var nu nærmere, det regnede, og jeg kunne højst se 50 meter frem. Selv 14 dage senere var jeg ikke i tvivl om, hvilken fod jeg havde haft øverst på bjergsiden. Jeg havde godt med varmt tøj og et regnslag med og gode travesko, der dog burde have været vandtætte.

Medens jeg klatrede rundt på bjergsiden, var mine tanker ikke meget hos faren ved at klatre alene, jeg var ikke bange, men indstillet på, at det skulle blive en uforglemmelig tur. Jeg så på uret – tre timer – og det ville være mørkt, hvis jeg nu ikke havde nået en dal inden da –? Jeg lagde planer om, hvordan jeg kunne lægge mig til at sove – et problem at det regnede og at også jorden var fugtig. Nå, det blev nok ikke nødvendigt, men det ville blive en lang nat, var mørket først faldet, måtte jeg blive, hvor jeg var. – Det var nu ganske hyggeligt med fårene, som kikkede uforstående på mig – ikke underligt, om de rystede på hovederne.

Pludselig ophørte regnen og tågen lettede – længere fremme var udspringet af en bæk. Det lettede – . Jeg fulgte bækken, der hurtigt blev bredere, mange småbække løb til den, og der var sumpet omkring. Jeg nåede at glide et par gange, men rart var det at vide, at vandløb løber ned i dalene. Efter at have fulgt den vel omkring en time kunne jeg skimte en gård, dette måtte være begyndelsen til en lille landsby, troede jeg, men hvor var jeg havnet? Jeg studerede mit kort, men kunne ikke få det til at passe. Foran mig lå en sø, og jeg kunne skimte en landevej, hvor der undertiden var lidt trafik.

Klokken var omkring fem, da jeg nåede vejen, jeg fulgte den et stykke og nød at gå

på det tørre. Ved vejkanten holdt en bil, hvori et par damer sad og drak deres eftermiddagsthe. Det var nu rart at se mennesker igen. Jeg spurgte, hvor jeg var havnet, og det viste sig at være 6-7 km i modsat retning, end jeg havde beregnet. – Orienterings-sans! Jeg måtte have kravlet rundt i tågen en del, for bækken, jeg var kommet til, havde jeg mødt fra modsat side, end jeg ville normalt, fandt jeg ud af ved at studere mit kort.

Damerne i bilen spurgte, om jeg ville køre med til Grasmere eller Ambleside, hvortil de skulle. Jeg sagde tak til og foretrak Amble-side, for så fik jeg også den at se. Jeg fik et par kiks, ost og en banan – det styrkede ovenpå morgenmaden, som det jo efterhånden var nogle timer siden, jeg havde nydt. Man fortalte mig, at det kunne være farligt at farte rundt i bjergene på egen hånd uden kompas eller hjælpemidler af nogen art, men jeg var måske vant til at gå i bjerge? Det benægtede jeg og tænkte på Himmelbjerget.

I Ambleside fandt jeg hurtigt et overnattingssted. Mørket var forlængst faldet, det var tæt, og jeg så mig selv i tankerne sidde på siden af et bjerg ude af stand til at se en hånd foran mig. – De havde sikkert haft ret, det kunne være farligt at klatre i bjerge.

Næste dag skinnede solen over bjergene, og jeg forsøgte at få mine ømme ben med opad, men holdt mig dog til befærdede veje og stier. Jeg fandt et vandfald, der drønende faldt på flere meter – og huler ind i bjergene. Jeg satte mig på en sten og så udover søen, der lå foran mig. Ved siden af mig rislede en af de mange småbække, der var på vej ud i søen. Jeg sad der vel en time – måske to – og nød den fantastiske natur med alle dens farver i brunt. Jeg tænkte på gårsdagens travetur og ordene: „Det kan være farligt at klatre i bjerge“. – Dumdristige og heldige pigebarn – beskyttet!

Jeg havde oplevet Englands Lake distrikt, havde set det og følt det. Træt af de mange indtryk sad jeg mandag aften i bussen på

vejen hjem. Medens jeg kikkede ud af bagruden, så jeg solen gå ned bag bjergene. Dette rødlige skær, der fik bjergene til at virke gennemsigtige, var det sidste, jeg så af den vældige natur. Det var afslutningen på min week-end tur, og nu ligger den hos erindringerne – det man ser tilbage på – ligger sammen med de mange andre oplevelser herovre fra.

Git (63).

BØGER

FRIMODTS FORLAG

C. S. Lewis: Løven og heksen.

For en tid siden udsendte forlaget en bog under titlen: Troldmandens nevø. Ovennævnte er ligeledes oversat af P. H. Lange. Forlaget skriver følgende: I en tid, hvor forældre og pædagoger ofte forgæves søger efter litteratur, der kan hjælpe til at indføre moderne børn i den kristne Guds-, verdens- og menneskeforståelse, er denne serie et guldfund.

Jeg har ladet en pige på 13 år læse bøgerne, de blev vel modtaget.

UNITAS FORLAG (DE UNGES FORLAG)

Alfred Hauge: Mysterium. Oversat af Kirsten og Poul Hoffmann. (192 sider - 24,75).

I sin store romantrilogi om Cleng Peerson, med hvilken Alfred Hauge slog sit navn fast i nordisk litteraturhistorie, og som bl. a. prisbelønnedes af Norsk Litteraturkritikerlag, tog forfatteren sin læser med på de første emigranternes færd over havet og ind i det for dem nye og ukendte land. I sin nye roman, der blev tildelt Norsk Kulturråds Bokpris 1967, fører Alfred Hauge også læseren med på en rejse, men denne gang en rejse gennem menneskesindet, bort fra tid og sted.

En næsten enstemmig presse har i Norge hilst „Mysterium“ som et af de interessanteste nybrud i norsk digtning i moderne tid. Forfatteren har her dristigt betrådt veje, som ingen før har gået. Bogen ligner ikke nogen anden, og enhver forhåndsbeskrivelse af den må give et ufuldstændigt indtryk. Dens enkle handling har en umiddelbar, fortått kraft og gør i sin ligefrem almene aktualitet det stærkeste indtryk på læseren. Men den, der læser bogen flere gange, vil opdage, at den – ligesom de hemmelige dyb under det gamle kloster – rummer lag på lag af forunderlige verdener,

hvor usynlige forlængelser af den menneskelige hverdags skønhed og hæslighed, glæde og gru afsløres i uafrystelige visioner. Dybest nede ligger også det svar på menneskets eksistentielle problem, som forfatteren vil formidle. Bogen har vakt og vil sikkert også i Danmark vække debat, men det er ikke det, der er dens væsentligste sigte. Den vil, hvad så få bøger vover i vor tid: forkynde.

Jeremias Gotthelf: Gud og Mammon. Oversat af Ingeborg Gad. (2. oplag - 310 sider - 22,50).

Gotthelf er Schweiz' nationalforfatter, og skønt det er over hundrede år, siden hans bøger blev skrevet, udkommer de stadig i nye oplag og nye udgaver. Også uden for sit hjemland er han et kendt navn, og han er endog blevet kaldt den betydeligste prosaforfatter på det tyske sprog.

Men frem for alt er Gotthelf en kristen forfatter. I sin indledning til „Gud og Mammon“ skriver den kendte svenske forfatter *Sven Stolpe* bl. a.: „Jeremias Gotthelfs litterære verden får først og fremmest sin spændvidde og sine majestætiske konturer derved, at den genspejler en konsekvent kristelig vurdering af såvel livet i sin helhed som af de enkelte mennesker. Andre forfattere har i deres bøger indført kristne symboler, stemninger og fragmenter. Hos Gotthelf er *alt* kristendom – han har aldrig været så meget som en tomme uden for den kristne tro, selv ikke når han ryster sine læsere med en kras naturalisme, der får en til at tænke på Maupassant og Zola“.

✱ Højskolepost

Vore møder

- 26. nov. Vinding. O. G.
- 30. nov. Resen ved Struer. A. Kr.
- 5. dec. Ulbjerg. Ths. M.
- 7. dec. Mogenstrup. Ths. M.
- 11. dec. Vandborg. O. G.
- 28. dec. Aulum. O. G.

Hjallerup

Lørdag den 23. nov. kl. 20,00 i Hjallerup missionshus. Foredrag ved forstander Jensen, Rydhave. Emne: Øst, vest – hvad skiller os.

Bethesda, København

Hver onsdag aften kl. 19,30 i Bethesda. Ring efter program ved Minerva 1715.

Husk adventskoncerten

i skolens hal søndag den 15. dec. kl. 19,30.

Vandremappernes besøg

„Forglemmigej“ 1933 d. 11. november. A. Kr.

Til lykke

Den 23. november viedes i Asp kirke frk. Britta Andersen og hr. Torben Vindum Christensen 1962/63.

Bopæl: Linde, 7580 Bur.

Søndag den 10. november viedes i Rom kirke frk. Karen Margrethe Nørgård til hr. Bjarne Gjervig.

Bopæl: Toftager 1, Tjørring, 7400 Herning.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1968 Verner Dantoft, Højskolevej 5, 8410 Rønde.
- 1967 Fru Magda Jensen, Hjørnvej 41¹, Gimsing, 7600 Struer.
- 1966 Frk. Birte Köhlert, Vesterbro 18, Aaker, 3720 Aakirkeby, Bornholm.
- 1966 Frk. Betty Albæk, Boyesgade 3, 8800 Viborg.
- 1966 Frk. Ingrid Graversen, „Guldregnsblomster“, Nørregade 7, 7790 Hvidbjerg.
- 1963 Frk. Lis Gunhild Nielsen - Fru Lis Aarestrup, Romlund, 8800 Viborg.
- 1963 Fru Ketty Katborg, Pilevænget 3, 7300 Brande.
- 1963 Frk. Ruth Jakobsen. – Fru Ruth Mortensen, Vesterled 26¹, 8800 Viborg.
- 1963 Frk. Ane Marie Bjerregård. – Fru Ane Marie Clausen, Jegindø, 7790 Hvidbjerg.
- 1963 Frk. Karen Margrethe Nørgård. – Fru Karen Margrethe Gervig, Toftager 1, Tjørring. 7400 Herning.
- 1962 Sygeplejelev, frk. Inga Pedersen, Stats-hospitalet, Elevbolig II, 8800 Viborg.
- 1962 Frk. Ruth Solveig Nielsen. – Fru Ruth Solveig Lindbjerg, Birkelund, Lindeballe Skov, 7322 Farre.
- 1962 Frk. Gunhild Troldtoft Jensen. – Fru Gunhild Søndergård, Elgård, Gadsbølle, 5571 Bred.
- 1961 Fru Ingrid Nielsen, Riis, 8660 Skanderborg.
- 1961 Frk. Birtha Ringgård, KFUM's fritidshjem, Sct. Nicolajgade 6, 5700 Svendborg.
- 1960 Frk. Erna Lauritsen. – Fru Erna FINDERUP Jensen, Kærvang 3, Nr. Søby, 7840 Højslev.
- 1956 Fru Ingrid Laursen, Bellisvej 8, 7800 Skive.
- 1956 Frk. Ellen Mortensen, Wesselsgade 22 13V tv., 2200 København N.
- 1955 Fru Rigmor Hansen, Vestergade 47, 7770 Vestervig, Thy.

Jubilæumsindsamlingen slutter

1. januar 1969 afsluttes jubilæumsindsamlingen. Den har givet skolen en god håndsrækning i en vanskelig situation, og derfor takker vi endnu en gang alle, der har ydet et bidrag.

Vi gør opmærksom på, at skolen også i 1968 har lov at modtage fradragsberettigede gaver – og det vil stadig glæde os, om der endnu kom et beløb på indsamlingens konto. Hallen er ikke fuldt ud betalt endnu. Indsamlingen har til dato givet 43.210 kr.

Højskolen indbyder alle

Tirsdag den 26. november kl. 20,00

Ydre Missions møde med Finn Allan Petersen som taler

Søndag den 15. december kl. 19,30

Carmelkoret fra Aarhus giver koncert i hallen. Missionær Juhl taler. Der afsluttes med adventskoncert. Velkommen.

1954 Fru Lis Christensen, Blomstervænget 9, 4293 Dianalund.

1947 Lærerinde, frk. Frederikke Andersen, Kirkebækvej 79, 8800 Viborg.

1940 Fru Stinne Nørgård, Sønderager 15, 7420 Hammerum.

67-68 Frk. Kirsten Vesterbæk Andersen, Sygeplejehøjskolen, 7400 Herning.

67-68 Jørgen Damtoft, c/o Aksel Christensen, Langagergård, Resen, 7600 Struer.

67-68 Frk. Gudrun Hansen, c/o hr. Rønstad, Skolegade, 7755 Bedsted, Thy.

Vinterskolen:

67-68 Frk. Else Marie Østergård, c/o købmand V. Nielsen, Hoven, 6880 Tarm.

67-68 Frk. Eila Bak Jensen, Løgumkloster Refugium, 6240 Løgumkloster.

Udgivet af Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening – Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOUTRYKKELHI STRUER 20632

HR J KRISTENSEN
STATENS PEO STUDIESAMLING
FREDERIKSBERG ALLE 22
A 05